

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 185.258 van 9 juli 2008

A. 148.143/VIII-4036

In zake: **DERESE** Bernard,

rue de Gramptine 60
5300 Thon,

tegen:

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn
Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 27 februari 2004 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard DERESE de nietigverklaring vordert van het besluit van de Waalse Regering van 18 december 2003 houdende de Waalse Ambtenarencode;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw JOTTRAND, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2007, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 maart 2008, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 mei 2008;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw JOTTRAND, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Verzoeker is vastbenoemd ambtenaar van niveau C bij het Waals Gewest.

2. Een ontwerp van besluit van de Waalse Regering "houdende de Waalse Ambtenarencode" is in het Sectorcomité XVI voorgelegd met het oog op onderhandelingen met de vakbonden. Na die onderhandelingen zijn op 20 december 2002 protocollen opgesteld over elk van de boeken die het ontwerp omvat.

3. De afdeling Wetgeving van de Raad van State, om advies verzocht binnen een termijn van ten hoogste één maand, geeft dit advies op 23 juni 2003; het bevat talrijke opmerkingen en heel wat voorbehoud.

4. Het ontwerp wordt vervolgens voorgelegd voor onderhandelingen met de vakbonden in Comité A, dat voor het geheel van de overheidsdiensten bestaat. Op 2 december 2003 wordt een protocol opgesteld met de vermelding dat er geen akkoord bestaat.

5. Een nota met commentaar op de bepalingen van het ontwerp, inzonderheid in het licht van het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, wordt aan de Waalse Regering voorgelegd, die op 18 december 2003 de

Waalse Ambtenarencode goedkeurt. Dit is de bestreden handeling, die in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2003 is bekendgemaakt.

Overwegende dat verzoeker twee middelen, het eerste en het tweede van het verzoekschrift, aanvoert tegen artikel LI.TXVIII.CIII.3, thans vernummerd tot artikel 310;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie het volgende aanvoert:

" Ten aanzien van de eerste twee middelen gericht tegen artikel LI.TXVIII.CIII.3 - thans artikel 310 - van de Code.

De auditeur concludeert dat het eerste middel gegrond is, aangezien de Raad van State in zijn arrest nr. 162.616 van 22 september 2006 hetzelfde middel gericht tegen dezelfde verordeningsbepaling heeft aangenomen.

Omwille van de rechtszekerheid had de Raad van State besloten de uitwerking van dit arrest tot 1 maart 2007 uit te stellen.

Op het ogenblik dat de auditeur van de Raad van State haar verslag heeft ingediend, had dit arrest weliswaar nog geen uitwerking, maar verzoeker moet erkennen dat wanneer hij de onderhavige regels neerschrijft, hij geen enkel belang meer heeft bij zijn middel, aangezien de bepaling waartegen het gericht is vernietigd is.

Verzoeker moet dezelfde conclusie trekken in verband met zijn tweede middel, zelfs indien hij wenst dat de Raad van State zich daarover zou buigen, daar de auditeur concludeert dat het in essentie gegrond is.

Voor zover nodig verklaart verzoeker dus zijn middelen te handhaven en zich bij de conclusie van de auditeur aan te sluiten";

Overwegende dat arrest nr. 162.616 van 22 september 2006, inzake de ACOD, inzonderheid artikel 310 heeft vernietigd waartegen de middelen gericht zijn; dat verzoeker erkent dat hij geen belang meer heeft om deze middelen aan te voeren; dat het eerste en het tweede middel niet-ontvankelijk zijn;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van de algemene beginselen van bestuursrecht en inzonderheid van het beginsel van behoorlijk bestuur en van een billijke rechtspleging, alsmede van het beginsel van gelijke toegang tot overheidsambten dat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet vastgelegd is; dat dit middel gericht is tegen de artikelen LI.TIII.CV.10 tot LI.TIII.CV.17, alsook tegen de artikelen LI.TVI.CI.11 tot LI.TVI.VI.15, die thans tot de artikelen 55 tot 62 en 120 tot 124 vernummerd zijn, "gelezen in onderlinge samenhang met de in bijlage II vastgestelde lijst van beroepen"; dat volgens verzoeker de door de bestreden bepalingen ingevoerde bevorderingsregeling zich

kenmerkt door een versnippering van de mogelijkheden om in de bevorderingsambten te worden benoemd, aangezien de bevorderingen door overgang naar het hogere niveau nog alleen mogelijk zijn in betrekkingen toegewezen aan de administratieve beroepen, en derhalve door een aanzienlijke beperking van de loopbaanmogelijkheden, terwijl de beginselen waarnaar in het middel verwezen wordt, vereisen dat elkeen dezelfde mogelijkheden en dezelfde kansen krijgt om in overheidsambten te worden benoemd;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker niet lijkt te betogen dat hij morgen minder bevorderingsmogelijkheden dan gisteren zou hebben en dat zelfs indien dit het geval was - quod non - het ten aanzien van de wet van de verandering niet om een wettigheidsbezwaar zou gaan;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat heel de door de bestreden bepalingen ingevoerde regeling, door de beperkingen waarvan ze doet blijken, op zich een discriminatiemechanisme meebrengt; dat hij onderstreept dat de loopbanen steunen op graden en niveaus, maar dat de bevorderingen alleen geschieden in de lijn van de oorspronkelijk vastgestelde functie;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie beweert dat het door de bestreden bepalingen ingevoerde mechanisme op zich discriminatoir is; dat hij voorts het volgende stelt:

" Hij betoogt dat deze verordenende handeling, die op hem van toepassing is, hem nadeel kan berokkenen voor zover, naargelang de hem toegewezen functie, hem loopbaanmogelijkheden kunnen worden ontnomen waarop andere personeelsleden die zich in dezelfde administratieve stand als hij bevinden wel aanspraak kunnen maken.

In dit stadium kan verzoeker niet nauwkeurig preciseren welke deze gevolgen zullen zijn, aangezien de functies niet definitief waren vastgelegd op het ogenblik waarop zijn beroep is ingesteld en aangezien sedertdien, door de vernietiging van artikel LI.TXVIII.CIII.3 (artikel 310 geworden) van de Waalse Ambtenarencode (V. hierboven), het mechanisme van toewijzing van de functies niet meer geldig is en hij, derhalve, niet weet welke functie hem in de toekomst zal worden toegewezen.

Wat de grond betreft, betoogt verzoeker dat volgens de bestreden bepalingen alleen personen kunnen worden bevorderd aan wie de functie is toegewezen waarmee de te verlenen betrekking overeenstemt en dat bij deze bepalingen in ieder geval een ruime voorkeur aan deze personeelsleden wordt gegeven.

Verzoeker wijst er evenwel op dat in de organieke regeling de toewijzing van de functies op het ogenblik van de aanwerving volledig toevallig geschiedt, naargelang de behoeften van de dienst die zich op een bepaald ogenblik voordoen.

De bevorderingskansen van een personeelslid dat in een bepaald niveau en een bepaalde graad wordt aangeworven en benoemd, zullen dus afhangen van de loopbaanmogelijkheden die geboden worden in de functie die hem wordt toegewezen (maar sommige functies bieden weinig bevorderingsmogelijkheden) en van het aantal betrekkingen dat in die functie beschikbaar is (dit aantal verschilt naargelang de functie).

Hierbij komt nog dat het personeelslid dat van functie wenst te veranderen (voor zover dit mogelijk is, daar de Code daarin niet voorziet), inzake opleiding enorme inspanningen moet doen om te concurreren met kandidaten aan wie de functie reeds toegewezen is, wat een aanzienlijke beperking tot gevolg heeft van de doorgroeimogelijkheden voor personeelsleden aan wie functies toegewezen zijn die inzake omvang van de loopbaan en aantal personeelsleden weinig aanzien hebben.

Bovendien moet worden erkend dat wat de overgangsregeling betreft, het bij de uitvoering van de Code aan de verwerende partij staat een functie toe te wijzen aan de personeelsleden die in dienst zijn (waartoe verzoeker behoort).

Het lijdt geen twijfel, gelet op de definitie die aan dit begrip gegeven is, dat de functies eerst bij de uitvoering van de Code zullen worden toegewezen, naargelang de door het personeelslid daadwerkelijk uitgeoefende functie.

In de regeling die vóór de inwerkingtreding van de bestreden handeling van kracht was, is de aanstelling van de personeelsleden echter eveneens toevallig geschied, inzonderheid in niveau 2, aangezien de wervingsexamens en de vergelijkende wervingsexamens meestal van algemene aard waren.

Uitgaande van een situatie die op een toevallige wijze tot stand gekomen is, zal derhalve aan twee personeelsleden die hetzelfde examen of een examen van dezelfde aard hebben afgelegd een functie worden toegewezen die hen uiteenlopende bevorderingskansen zal bieden, terwijl tot dan toe, ongeacht de aanstelling, de bevorderingsmogelijkheden dezelfde waren.

Een personeelslid zoals verzoeker loopt dus het risico, naargelang de functie die hem op basis van de aanstelling zal worden toegewezen en van de ontwikkeling van zijn administratieve situatie, dat zijn bevorderingsmogelijkheden worden beperkt tegenover een collega die hetzelfde examen heeft afgelegd als hij en dezelfde graad bekleedt";

Overwegende dat verzoeker tegen de bestreden handeling inbrengt dat ze een versnippering instelt van de mogelijkheden om in bevorderingsbetrekkingen te worden benoemd en, derhalve, de loopbaanmogelijkheden vermindert terwijl elkeen dezelfde kansen moet krijgen om in overheidsambten te worden benoemd, maar dat hij niet aantoont dat de wijzigingen die de bestreden bepalingen in de bevorderingsregeling aanbrengen een discriminatoir mechanisme zouden meebrengen; dat immers de door verzoeker uiteengezette argumentatie steunt op het bestaan van een beperking om in bevorderingsbetrekkingen te worden benoemd zonder dat uiteengezet wordt in welk opzicht deze beperking een verschil in behandeling zou opleveren waarvan hij het slachtoffer zou zijn tegenover andere personen wier situatie vergelijkbaar is; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over het beroep in zoverre het gericht is tegen artikel LI.TXVIII.CIII.3, thans vernummerd tot artikel 310, van de Waalse Ambtenarencode.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen telkens voor de helft ten laste van verzoeker ten belope van 87,5 euro en van de verwerende partij ten belope van 87,5 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizend acht door:

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	CAMBIER,	staatsraad,
Mevr.	VAN HOVE,	griffier.

De Griffier

De wnd. Voorzitter

Fl. VAN HOVE

O. DAURMONT

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.